

عنوان مقاله:

تدوین و بررسی اثربخشی بسته آموزش تلفیقی توجه آموزی و دلبستگی بر کاهش بیگانگی مادر-کودک

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

افسون کرمی - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر

فاطمه بهرامی - عضو هیات علمی مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تدوین و بررسی اثربخشی بسته آموزش تلفیقی توجه آموزی و دلبستگی بر کاهش بیگانگی مادر-کودک دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر اصفهان بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دختر ابتدایی دارای علائم نقص توجه/بیش فعالی در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ بودند که به مراکز مشاوره ناحیه آموزش و پرورش مراجعه کرده بودند. روش نمونه گیری این پژوهش به صورت در دسترس بود و تعداد ۳۰ نفر مادر به همراه کودک بیش فعال خود انتخاب و به دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. سپس سیاه ه تجدید نظر شده ی دلبستگی نسبت به والدین (به منظور اندازه گیری میزان ادراک دلبستگی به والدین) و پرسشنامه کانرز (فرم والدین) (جهت سنجش میزان اختلال بیش فعالی موردکودک از نظر مادر) بین مادرها توزیع گردید و بسته آموزشی تلفیقی توجه آموزی بر روی مادران و کودکان بیش فعال گروه آزمایش طی ۱۲ جلسه اجرا گردید ولی گروه کنترل بدون هیچ گونه مداخله باقی ماند. بعد از اتمام مداخله درمانی، مجددا هر دو گروه، پرسشنامه های مذکور را تکمیل نمودند. تجزیه و تحلیل داده ها در دو سطح آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (تحلیل کواریانس تک متغیره آنکوا) توسط نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ انجام شد. نتایج نشان داد که همه فرضیه های تحقیق مورد تایید قرار گرفته اند. ($P < 0.05$) آموزش دلبستگی بر کاهش بیگانگی مادر-کودک و کاهش علائم نقص توجه/بیش فعالی تاثیر مثبتی داشته است. از این یافته ها می توان نتیجه گیری کرد که آموزش تلفیقی توجه آموزی و دلبستگی باعث کاهش بیگانگی مادر-کودک دانش آموزان و کاهش علائم نقص توجه/بیش فعالی آن ها می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش تلفیقی توجه آموزی و دلبستگی، نقص توجه، بیگانگی مادر-کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1554607>

